

ABRAHAM HANS

PAULINA OP HAAR VRIJHEID GESTELD

De volgende dag zat Reginald in het huis van zijn oom wat te studeren, toen de meid hem kwam medelen dat er een auto voor de deur stond en de chauffeur naar jonker de Porteira vroeg.

Blij zag hij Paulina de Baarne. Hij omhelsde haar gezwind.

«O, hoe plezierig!» riep hij uit. «Ge maakt me gelukkig!»

«Dag, Regi! Ik kom eens even horen hoe het in uw droevige ballingschap gaat. En als ge u aan mijn stuurkunst durft toevertrouwen, toeren we een eindje uit de stad. Ik ben fier op mijn nieuwe auto, een Ford twee plaatsen.»

De garage-chauffeur, die Paulina begeleidde, stapte uit. Hij zou in een koffiehuis wachten.

«Ge kunt me wel alleen in de wagen laten, hé?» vroeg Paulina.

«O, ja juffrouw. Ge zijt voorzichtig. 't Zal best gaan.»

«Een prachtige auto,» zei Reginald, die nu naast Paulina plaats

A. HANS' KINDERBIBLIOTHEEK

Nr 451

A. HANS.

De Gestoorde Zesdagenkoers

Uitgave A. Hans-Van der Meulen, Contich.

nam.

«Ja, een mooi karretje, he? Mijn leven wordt er veel vrijer door. Rijden we eens tot Blankenberge?»

«Best!»

Paulina stuurde behendig de auto door de bochtige straten naar Scheepsdale.

«Gij hebt de kunst goed vast,» prees Reginald haar. «Weten uw oom en tante het al?»

«Dat ik een auto heb gekocht? O, neen. Morgen kom ik er mee thuis. 't Zal een heel spektakel zijn, maar ze zullen er moeten in berusten. Ik ben geen kind meer en mijn voogd uit Engeland ging met de aankoop akkoord.»

Op de Blankenbergse steenweg konden ze rustiger praten.

«'t Is 's avonds wat geweest, toen mijn lieve neef Maarten ons te Gent had bespied», vertelde Paulina. «Hij had een hele zedenpreek klaar, maar ik heb hem flink van antwoord gediend, denkt ge wel!»

«Mijn papa was ook op de hoogte van onze ontmoeting.»

«O, neef zal hem misschien geschreven hebben, de gluisper. Dan zal ik niet stijgen in uw papa's achting. Maar kom, laten we er nu niet over tobben. We hebben de tijd voor ons. Ik kreeg vanmiddag idee om eens naar Brugge te rijden.»

Reginald keek met verliefde blik naar zijn Paulina, die maar verder vertelde.

«En weet ge wat mijn mooie neef me vanmorgen nog zei? Dat gij met die Roos uit de «Vlasbloem» bevriend en een stamgast zijt van haar kroeg.»

«Hoe gemeen!»

«O, wind u niet op, Regi! Zeg, ik heb goed nieuws. Ge zult nooit raden wat.»

«Vertel het me dan!»

«Ge organiseert mee de wielervedstrijd te Learne. Ik las op het dorp te Nevele een aanplakbrief waarop uw naam vermeld werd. Toen kreeg ik lust om ook een prijs te schenken. In de dagbladen lees ik nu regelmatig de artikels over de wielrennerij. Over wereldkampioen Gaston Rebri en Hamerlinck met de romantische bijnaam «Don Fredo». Regi, Ik ben dus naar de voorzitter van de Leernese sportvereniging geweest en heb een prijs van tweehonderd frank toegezegd, maar men mag het niet kenbaar maken, dat ik de schenkster ben.»

«Ge doet dat voor mij, Paulina?»

«Wel neen, wel ja. Ik doe het uit liefde voor de sport. En voor een sportman als gij is dat toch het voornaamste...»

«Zeker, zeker. Ik ben er heel blij om. Ge komt kijken?»

«Natuurlijk...»

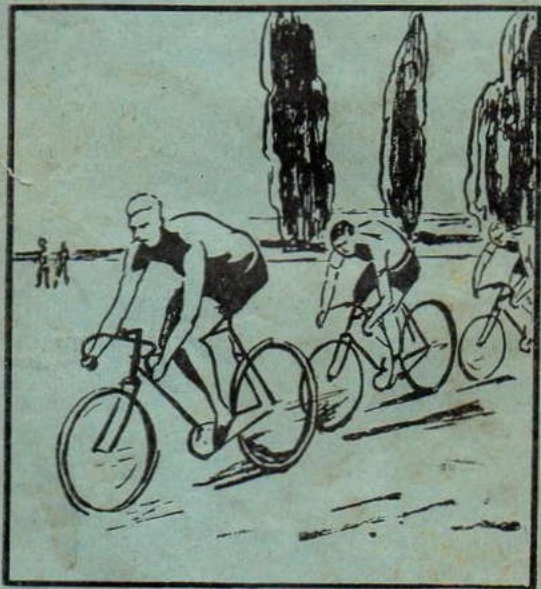
«Ik zal er zijn.... Papa mag me daar niet weg houden. Zover ik kan,

A. HANS' KINDERBIBLIOTHEEK

Nr 465.

A. HANS.

De Groote Ronde

Uitgave A. Hans-Van der Meulen, Contich.

wil ik hem gehoorzamen, maar er zijn grenzen. Ik ben toch meerderjarig.»

«Eigenlijk wordt het voor u een moeilijke strijd, Regi. Ik heb er over nagedacht en ik voel het.»

Paulina sprak ernstig.

«Ik heb hier maar met een oom en een tante en een enge neef af te rekenen», vervolgde ze. «Ten slotte ben ik mijn eigen meesteres. Maar gij staat tegenover uw ouders. Ik bedoel nu niet onze tedere gevoelens, want ik heb u nog niets stelligs gezegd en ge weet dat ik erg op mijn vrijheid gesteld ben. Ik spreek over al uw nieuwe opvattingen.»

«Botsingen kunnen niet uitblijven. 't Is de oude en nieuwe tijd.»

«Ja... Maar ge zijt financieel afhankelijk van uw vader.»

«Tot ik advocaat ben. Ik hoop echter, dat papa in zijn voordeel zal veranderen. O, Paulina, laat dat toch niet wegen op onze verkering. Als ge mij steunt, zal ik te sterker staan.»

«Regi, dat gij oprecht zijt, zal ik natuurlijk altijd ten hoogste waarderen. En u afwijzen, omdat ge moeilijkheden zoudt hebben met uw vader, ge kent me beter. Maar ik kan en wil nog geen definitief besluit nemen. Ik mag niet zo overhaastig zijn als gij.»

Het gesprek had een zeer ernstige wending genomen. Ze bereikten Blankenberge, dat nu, na het seizoen, naar zijn winterrust overging.

Paulina en Reginald bestegen de dijk. Ze dronken er koffie. Maar Paulina wilde niet lang toeven. Ze was nog ver van huis, toch voor iemand, die pas auto reed.

«Komt ge me nog eens bezoeken in mijn ballingschap?» vroeg Reginald, toen ze weer te Brugge waren.

«Mogelijk! Ik kan echter geen stellige belofte doen.»

De chauffeur verscheen uit de herberg, waar hij gewacht had. Reginald stapte uit. Hij had Paulina gaarne weer een kus gegeven, maar hij durfde niet en zij moedigde hem niet aan als toen te Gent. Maar ginder deed ze het om haar neef te treiteren.

Nu stak ze hem gul de hand toe.

«Tot ziens,» sprak ze.

«Ja. En wees toch voorzichtig», zei hij in zijn plots opkomende bezorgdheid. «Schrijf me een kaartje, dat ge goed thuis gekomen zijt,» voegde hij er bij.

Paulina lachte.

«Zo bang voor mij... Ik kan na elk tochtje toch geen rapport van veilige terugkeer sturen,» schertste ze dan.

En ernstiger vervolgde ze:

«Wees niet bevreesd, ik zal altijd voorzichtig rijden.»

Haar toon klonk zo hartelijk, dat Reginald erbij ontroerde. Hij oogde de auto na. Toen ging hij een eindje wandelen.

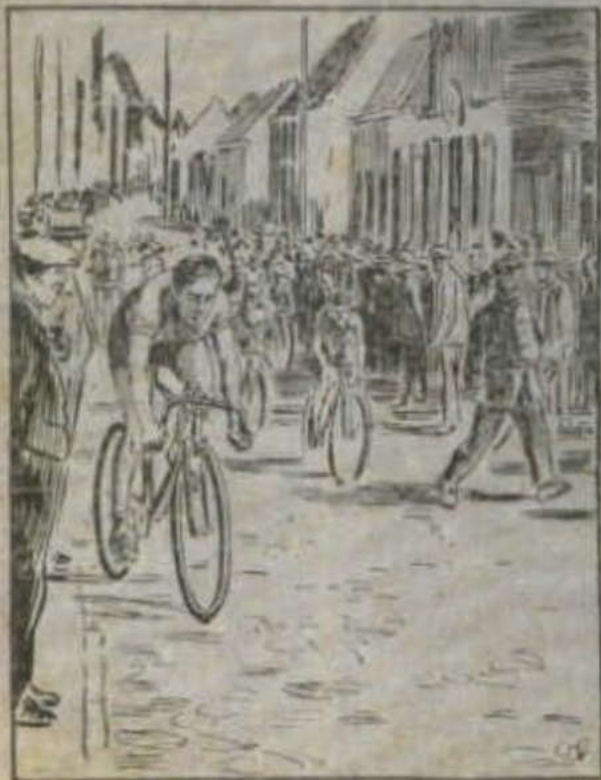
De volgende dag bracht de post een Vlaams dagblad voor hem.

A. HANS KINDERBIBLIOTHEEK

Nr 667

A. HANS

DE KOERS VAN DEN LUIAARD

Uitgave A. Hans-Van der Meulen, Kortich.

Achterdochtig vouwde Reginald het open. Een berichtje was blauw aangeduid. Met verontwaardiging las Reginald, wat zijn vader ingezonden moest hebben.

Leerne. — We vernemen, dat Jonker Reginald de Porteira niets te maken heeft met de aangekondigde wielervedstrijd. Door een vergissing kwam zijn naam op de plakaten en strooibriefjes.

Onthutst keek Reginald naar het bericht.

«Zo niet !» riep hij uit.

Zijn vader stelde hem voor als een afvallige, een woordbreker.

Reginald besloot naar de redactie van het dagblad te schrijven en zich naar Lerne te begeven, om aan het bestuur van de sportclub mee te delen, dat het bericht vals was.

Het was zijn schuld niet, dat het aldus weer tot een botsing met zijn vader moest komen.

Als die hem maar zo spoedig mogelijk naar Drongen wou laten terugkeren...

EEN STRENG VOORBEELD

Greta Wellens kwam van Gent. En weer had ze met François de Porteira op zijn kamers vertoefd. Hoewel geroerd door het zinnelijk genot kon ze toch niet een zeker angstgevoel onderdrukken. Nog eens verzekerde ze zich zelf, dat het de laatste maal was geweest. Het mocht zo niet blijven duren.

Nabij het kasteel ontmoette ze Dries Roelens, die uit een dreef kwam.

«Ik moet ook nog naar het kasteel», zei Dries. «En ik stap zo ver met u mee».

«Bah, ge kent de weg toch...» snauwde Greta.

«Waarom zo bot ? En ik die zo gaarne met u zou verkeren».

«Nu niet en nooit !»

«Ewel, dan moet mijn zuster uw broer ook mijden. Gisteren zijn Martha en Jan nog bijeen geweest».

«Ze zien elkaar gaarne. En wat zoudt gij daaraan veranderen ? Martha heeft te veel verstand om naar u te luisteren».

«Bah, als gij me niet wilt, ga ik om Renilde Velde».

«Doe het, jongen. Ik zal niet jaloers zijn».

«Wat hebt ge dan tegen mij, Greta ?»

«Dat ik niet van u wil weten. Ge zijt een mouwvager. Ge drinkt te veel en dan, zie ik liever uw hielen dan uw tenen. Is het duidelijk genoeg ?»

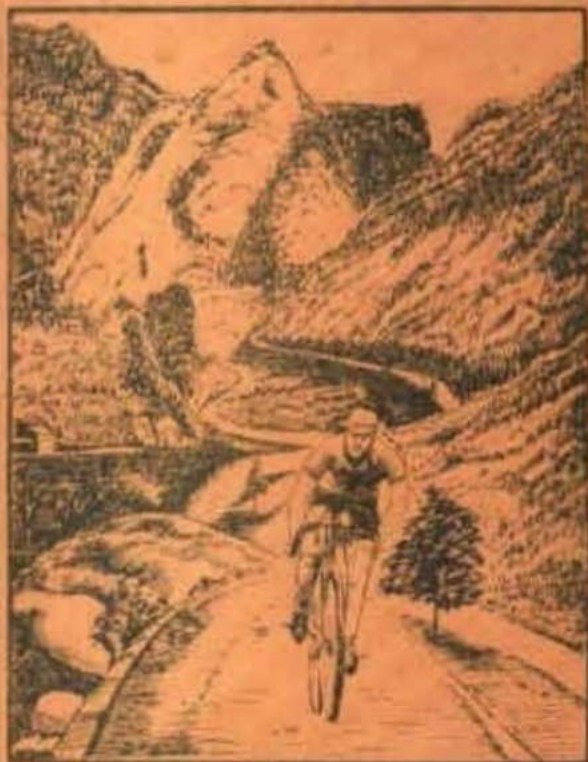
«Ge peinst zeker, dat ge van mij alles moogt zeggen ! Ik een mouwvager ? Omdat ik niet altijd sta te grommen gelijk uw broer, maar doe wat Peter beveelt. Jan zal het ver brengen. Uw vader krijgt

A. HANS' KINDERBIBLIOTHEEK

Nr. 671

A. HANS

De eerste Ronde van Frankrijk

Uitgave A. Hans-Van der Meulen, Kortich.

ABRAHAM HANS

OVER BERGEN DAL

bewerkt door Jan Marchau

bewerking © 1982-2018, Jan MARCHAU

HELIOS N.V.
ANTWERPEN / AMSTERDAM